

Životopis Aleny Voštové

O Aleně Voštové se naše skupina dozvěděla od učitelek naší školy. O matce Aleny Voštové, Anně Malinové už žáci naší školy projekt vytvořili. Helena Černá nám o Aleně Voštové vyprávěla a naši skupinu její příběh velice zaujal, proto jsme si vybrali ji.

Alena Voštová se narodila dne 17.3.1939 Anně Malinové (rozené Komárkové) a Antonínu Malinovi. Žili v Praze. Ve věku dvou let dívce zemřel otec a ona zůstala s matkou sama. Anna Malinová pracovala v továrně na výrobu kartonů na Smíchově. Svoji dceru dávala do školky. Kvůli nalezenému flíčku na krku a obavě z infekční nemoci ji ale ze školky museli vyloučit, proto ji odvezla ke své matce, dívčině babičce Josefě Komárkové do Nalžovských Hor mezi Klatovy a Horažďovicemi.

Někdy v té době Anna Malinová navázala kontakt s Josefem Gabčíkem, jedním z parašutistů, kteří připravovali atentát na zastupujícího říšského protektora R. Heydricha. Na základě udání byla v období heydrichiády zatčena a vyslýchána gestapem v Praze a vězněna Terezíně. Za spoluúčast na atentátu byla dne 24. října 1942 v 10.45 popravena v Mauthausenu.

Tehdy tříletou Alenu odvedli Němci od babičky a umístili ji do dětského domova v zámečku Jenerálka v Dejvicích v Praze 6, později byly děti „nepřátel Říše“ internovány v táboře ve Svatobořicích. Děti v dětském domově byly vychovávány přísně. Každé mladší dítě, které se o sebe neumělo postarat samo, bylo přiděleno ke starší dívce. Dívka, která se o Alenu starala se jmenovala Eva. Starala o ni docela dobře. Pomáhala jí s hygienou, hlídala ji, pomáhala jí s učením. Starší děti se snažily ty mladší zabavit. Vymýšlely proto pro ně různé hry nebo jim hrály divadlo. Aleně říkali Čiča.(Tuto přezdívku dostala proto, že když jako malá chtěla jít čůrat, říkala, že chce „čícat“.) Němci si sice o dětech vedli záznamy, ale ne všechny se dochovaly,

ani Němci tyto informace dětem nesdělovali. Alenka byla malá a neznala své jméno a na svoji rodinu si nepamatovala.

Po válce ji již v roce 1945 adoptovali manželé Klímovi ze Sezimova Ústí. Přestože vztah adoptivních rodičů k Alence byl pěkný, především na tatínka ráda vzpomíná, od raného dětství však tušila, že před ní rodiče něco tají. Vedly ji k tomu různé narážky rodinných přátel. O tom, že je adoptovaná se dozvěděla okolo dvanácti let, když doma našla před ní utajované doklady svých pokrevních rodičů. (např. úmrtní list otce nebo svatební oznámení rodičů).

Alena Malinová se vdala a přijala jméno Voštová. Manželům Voštovým se narodila dcera Zuzana. Teprve v dospělosti se paní Alena dozvěděla celou pravdu o tom, kdo byli její rodiče a co s ní bylo v době druhé světové války. Na základě rozhlasové reportáže nazvané „Děti beze jména“ věnované osudům dětí, kterým nacisté popravili rodiče, se pokusila najít své vlastní příbuzné. To se jí podařilo. Proto se dodnes může scházet jak s příbuznými ze strany matky (Komárkovými), tak ze strany otce (Malinovými). Kromě rodiny udržuje pravidelné vztahy i s dívkami, které s ní byly v dětských domovech.

Dozvědět se pravdu o svém původu a smutném osudu vlastní maminky bylo pro ni těžké. Snaží se přes tuto skutečnost přenést, ale je zřejmé, že celý její život poznamenala. Přesto však nemá mamince za zlé, že se zapojila do odboje a tím výrazně ovlivnila její osud.

Děkujeme Aleně Voštové za poskytnutí rozhovoru, fotek a jiných informací.

Vytvořili:

Dominik Bohuslav, Sonja Vicherová, Marek Dub(8.B)

Julie Bohunová(8.A)

Za pomoc při realizaci projektu děkujeme:

Heleně Černé a Pavle Houfkové

Fotografická příloha:

Pozvánky na divadelní představení

Srdíčko z chleba

Eva

Klímovi

Rodina Malinová

Josefa Komárková